

САТАНИНСЬКІ СЕКТИ

Що таке сатанізм ?

Сатанізм - це релігійний напрямок, який передбачає поклоніння якійсь демонічній істоті. Це може бути Сатана, Диявол, Люцифер, Вельзевул, Асмодей, Сет та інше. Причому нерідко перших трьох демонів вважають за одну особу в трьох іпостасях. Існує багато класифікацій сатанізму. Тут ми вам пропонуємо свою, бо ж вважаємо, що саме вона розкриває сутність сатанинських напрямків. Відтак, сатаністи поділяються на ортодоксальних дияволопоклонників, люциферіанців (прометейців), реформованих дияволопоклонників (лавеївський тип).

Ортодоксальні сатаністи служать Дияволу як втіленню зла. Ці службовці темних сил вважають, що вони борються із силами добра, яких очолює християнський Бог. Вони глуляються над християнськими святинами, заперечують усі заповіді Біблії, але в той же час приймають значну частину її міфології. Тому часто сатаністи інших течій називають їх "перевернутими християнами". Їх обряди подібні за своєю формою до християнських, але деякі речі вони роблять навпаки. Ці сатаністи схильні до актів вандалізму та принесення в жертву живих істот. Саме їм присвячена значна кількість публікацій, художніх фільмів та телепередач. В США і Європі їх налічується за певними даними близько 5-10 відсотків від загальної кількості, а в Україні кожний другий сатаніст належить саме до цієї групи.

Другий напрямок - люциферизм, являє собою синтез язичництва і сатанізму. Люцифера вони вважають богом, що втілює у собі гармонію, мудрість, свободу й добро. Їх часто називають прометейцями, тому що у багатьох угрупованнях цих сатаністів в основу культу покладено грецький міф про Прометея, який викрав вогонь у богів і дав його людям. Християнство ототожнюється ними з дисгармонією та злом. Деякі групи люциферіанців (прометейців) не тільки ідеологічно борються з християнством. Насильство, до якого вдаються згадані організації, - це є засіб "дестабілізації християнського порядку і підготовки приходу Диявола". В Україні кожен третій сатаніст належить до люциферизму, але цю течію не слід змішувати з силенкіанами, духоборцями, шаяністами та іншими язичницькими об'єднаннями.

Третій напрямок - реформовані сатаністи, для яких Сатана є символом та засобом звільнення людини від моральних, соціальних та

* Петрик Валентин – пошуківець Відділення релігієзнавства Інституту Філософії ім.Г.С.Сковороди НАН України

релігійних догм, а також повної реалізації свого Его. Найвідомішим представником цього напрямку є "Церква Сатани", яку очолював Антон Шандор Ла Вей. Особливості його віровчення будуть розглядатись далі. Реформованих дияволопоклонників в Україні налічується до 20 відсотків від загальної кількості.

Віровчення всіх сатанинських напрямків різною мірою використовує магію. Більшість сатаністів вважають себе магами, чаклунами та відьмами. Основні культові дії сатаністів - шабаш та чорна меса.

Шабаш - це зібрання чаклунів і відьм у певні дні - чаклунські свята на честь нового та повного місяця. Сатаністи всього світу використовують для шабашів 34 дні: 8 свят, 13 повних місяця та 13 днів нового місяця. Найбільш важливими святами чаклунського року вважаються Вальпургієва ніч та свято мертвих.

Основними святами чаклунського року (Sabbat) є: 1) 31 жовтня - свято мертвих, перший день чаклунського року - Halloween; 2) 2 лютого - стрітєння - Candlemas; 3) 30 квітня - Вальпургієва ніч - Beltane; 4) 1 серпня - свято врожаю - Lammas; 5) 21 березня - весняне рівнодення; 6) 21 вересня - осіннє рівнодення; 7) 21 червня - літнє сонцестояння; 8) 21 грудня - зимове сонцестояння.

Українські та російські шанувальники Диявола можуть додатково проводити шабаші в ніч на свято Івана Купала та в ніч перед Різдом. Християни тривалий час стверджували (значна їх кількість в це вірить і зараз), що відьми та чаклуни прилітають на мітлах і ступах, а керує шабашем сам Диявол або інший демон.

Чорна меса - це панахида по живій людині. Для її проведення треба принести у жертву Дияволу живу істоту. Цим він нібито допоможе згубити ту людину, яка комусь заважає.

Ла Вей, якого було проголошено Верховним магом "Церкви Сатани", також приділяв велику увагу магії. Він виділив три типи сатанинських ритуалів : благодійний, сексуальний і руйнівний. Мета першого типу ритуалу - надання допомоги іншим або собі, другого - збудження сексуальних спонукань у бажаній людині, і третього - принесення шкоди. Ла Вей відмічає різницю між церковними та сатанинськими ритуалами: "... сатаніст знає про те, що він практикує форму навмисного неуцтва. Прихильник іншої віри не може признатися собі у неуцтві".

Основні символи, які повсемісно використовуються сатаністами - три шістки, пентаграма (перевернута п'ятикутова зірка у колі), перевернуте розп'яття та свастика.

Розвиток сатанізму у світі

Найбільш відомою у світі сатанинською організацією є "Церква Сатани",

центр якої знаходиться у Сан-Франциско. Дуже цікавою видається постать самого її засновника - Антона (Антонуана) Шандора Ла Вей, колишнього оркестранта у театрі, актора у нічних розважальних закладах, приборкувача звірів, поліцейського фотографа. Змінивши багато професій, він зрештою знайшов для себе найвигідніший бізнес й заснував у кінці 60-х років "Церкву Сатани". Священним писанням пастви цього "чорного папи" є "Сатанинська біблія", яка була написана у 1966 р. У ній він намагався повністю відкидати відповідальність особистості перед суспільством та совість, закликав до насолод, пропагував культ сили й проповідував відчайдушний егоїзм, індивідуалізм та прагматизм.

Окрім "Сатанинської біблії", Ла Вей постійно писав та видавав посібники для сатаністів-початківців, послання до членів своєї секти. Через місцеві газети він відповідав на питання, надіслані йому тими, хто цікавився проблематикою сучасного сатанізму, виступав по радіо й телебаченню. Тому, хто бажає вступити до "Церкви Сатани", можуть переслати (за 100 доларів США) у будь-яку країну світу відповідну літературу та картку, що підтверджує їх членство у цій секті.

За певну суму кожен бажаючий може отримати періодичні видання, музичну та відеопродукцію сатанинського спрямування. Найбільший тираж мають бюлетень "Диявольське копито" (The Cloven Hoof), журнал "Світ темряви" (The Black Flame). Крім того великою популярністю у сатаністів користується така література: Ла Вей "Відьма", Б.Бартон "Таємне життя сатаністів", Артур Лайонс "Сатана бажає тебе" та інші.

Кількість послідовників "Церкви Сатани" у США нараховувала до 1997 року 40 тис. членів (у світі їх десь 50 тис.), а всього у США приблизно 3 млн. дияволопоклінників. Найбільш впливові сатанинські спільноти у світі, пов'язані з "Церквою Сатани": American Tarantula Society, Temple of Vampire, Bat Conservation International.

Для "Церкви Сатани" характерні жорстка централізація та ієрархічність. На чолі її стоїть Рада Дев'яти. Прибічники цього об'єднання поділяються на учнів та рядових чаклунів та відьом. При виборі керівників місцевих відділень перевага надається найбільш багатим та впливовим людям. У Сан-Франциско відкритий головний храм "Церкви Сатани". Це - похмура будівля з тринадцятьма пофарбованими у чорний колір кімнатами.

Послідовники культу Сатани розуміють його зв'язок з християнством, зворотним боком якого він і є (наприклад, їх колір - чорний - символізує всездозволеність, гімн тілесним насолодам, тоді як білий колір є символом чистоти та трансцендентальності християнства). Сатаністи твердять, що в міру того, як сила християнського Бога (якщо він ще живий) зменшується, зростає сила Сатани. Ісус Христос ними зображується як талановитий містифікатор ("son man"), який зміг змусити слабких та розгублених людей

повірити у створену ним нісенітницю. Христа вони з презирством називають "німеч, що висить на шматі дерева".

Неофітів-послідовників культу Сатани навчають тому, що отці ранньої християнської церкви навмисне обрали найважливіші аспекти людського буття й наклали на них заборону, щоб використовувати неминучі порушення як засіб контролю над людьми, обіцяючи при цьому їм за послухання спасіння душі.

Згідно з повідомленнями преси близько 10 мільйонів американців хоча б раз у житті брали участь у містеричних церемоніях, чаклунстві, чорних месам і навіть "оргіях кровопивць". Тільки в штаті Каліфорнія діють такі групи, як "Вогонь Сатани", "Жокеї Пекла", "Дух Диявола" та "Раби Сатани".

У 1975 році від "Церкви Сатани" відокремилася група, яка створила в Сан-Франциско нову сатанинську організацію "Храм Сета" (Temple of Seth). Члени цієї секти поклоняються давньоєгипетському богу Сету, перекручені легенди про якого, за їх думкою, стали основою для створення образу Сатани в християнстві. За час свого існування "Храм Сета" успадкував велику кількість парафій "Церкви Сатани".

29 жовтня 1997 року від серцевого приступу помер Ла Вей. Після його смерті "Церква Сатани" вже не має такого впливу у сатанинському середовищі й поступово втрачає своїх прибічників.

Культ Сатани іноді поєднується з ритуальними вбивствами. Так, сатанинська група Чарльза Менсона здійснила ритуальне вбивство кіноакторки Шерон Тейт. Разом із нею були вбиті гості, які приїхали до неї, та мешканці двох сусідніх віл.

У штаті Огайо "Слуги Вельзевула" кожного року приносили у жертву п'яťох немовлят. В Х'юстоні (США) група сатаністів у кількості трьох осіб на чолі з Кореллом протягом 1971-73 років принесла у жертву Дияволу 40 школярів. Щорічно в США безслідно зникають близько 50 тис. дітей. Згідно з даними ФБР багато з них стають жертвами різних злочинів, у тому числі й ритуальних вбивств. Про один з таких випадків розповів у своїх свідченнях у поліції десятирічний М.Ноукес. Його примусили кидати кинжала в іншу дитину, на голову якої сатаністи наділи терновий вінок. Після вбивства вони розчленили тіло та здійснили акт канібалізму.

Нині цілком легально існують об'єднання сатаністів у багатьох містах США, Британії, Німеччині та Італії. Сатанинські угруповання отримали назви "Товариство Асмодея", "Церква останнього суду" та ін.

В ФРН налічується близько 150 тис. дияволопоклонників, у Франції - понад 300 тис. Значна кількість сатаністів діє у Австрії, Великобританії та інших країнах.

В Німеччині існує об'єднання, в яке входить близько 15 груп послідовників Вельзевула. Існує тісний зв'язок між різного роду сатаністами та

неонацистськими угрупованнями, які пропагують ідею соціального насильства (наприклад, з американськими "янголами пекла"), з організаціями, які займаються вербуванням найманців для країн "третього світу", а також з мережею торгівлі наркотиками. Ось назви деяких європейських сект Люцифера, які наприкінці 70-х років підписали в Брюсселі договір про співпрацю: "Червоний дракон", "Велика ложа дракона", "Кельтська батьківська спадщина", "Арійський орден", "Діти вогню" та "Люцифер-6".

Серед іспанських угруповань скандальної слави набула секта "Сестри Вельзевула", яка складається виключно з жінок (район Валенсії). Одна з сектанток заявила, що там займаються лесбійською любов'ю, чим порушують основні положення статуту.

Інша секта - "Друзі Люцифера", яка виявлена в Каталонії, має ритуал посвячення, що базується на статевих стосунках з жінкою, котра керує цим ритуалом.

В Нідерландах за ширмою релігійних обрядів розквітав порнобізнес, а сатанинська церква була перетворена на щось середнє між публічним домом та нічним клубом для чоловіків. Там розігрувалися непристойні оргії, які були значною мірою принаряжені містичною атрибутикою.

Віра у демонів поширена і в Африці. Багато хто з прихильників злих духів туг не визнають християнського Диявола, але по суті вони є сатаністами. У цьому випадку причетність до сатанізму відбивається не у служінні біблійному персонажу, а у служінні будь-якому демону. Для задоволення злих духів іноді проводяться жертвоприношення.

Спеціально створена комісія з розслідування культу Сатани викрила цілий набір обрядів, що практикуються зараз у Кенії, - таких як канібалізм, насильство над дітьми чи святкування чорних релігійних містерій. Про це було оголошено у Найробі в урядовому комюніке, в якому також говориться, що влада Кенії схвалила низку "рішучих заходів" для боротьби з розгулом сатаністів.

Доповідь комісії складена на основі свідочств, які були сповнені "відомостями з джерел, що заслуговують довіри". Згідно з документом, сатанинські обряди включають заклання незрозумілою мовою, використання наркотиків та алкоголю, заклики до поклоніння культовим речам та різним символам, у тому числі свастиці, людському черепу, зміям, голові цапа. Все це подається на фоні числа "666" та малюнку з відьмою на мітлі. Прихильники Сатани продовжують практику людських жертвоприношень, випиваючи кров та поїдаючи плоть своїх жертв або ж скоюючи їм каліцтва. Подеколи вони звертаються й до використання прямого насильства над дітьми.

В Єгипті мав місце величезний скандал: поліція заарештувала декілька десятків молодих людей та розшукує ще близько трьохсот.

Заарештовані - всі віком від 17 до 20 років - зізналися у причетності до місцевої секти прихильників Сатани. Переважно це діти з багатих сімей, серед яких чимало гучних імен - артистів, режисерів, бізнесменів та ін.

Допитані службою безпеки "дітлахи" зізналися в тому, що "піддалися спокусі", слухаючи західні відеозаписи "на славу Сатани". У числі їхніх витівок проникнення на одне з кладовищ столиці, де вони викопали близько 15 людських черепів, які потім стали головним елементом ритуальних танців, що виконувалися в ритмі "хеві метал" у чорному одязі, прикрашеному людськими кістками. При цьому вони поливали один одного кров'ю котів та птахів, вживали наркотики та алкоголь, перед тим, як приступити до "центрального дійства" - буйства вільних сексуальних відносин. Ідеологією секти нібито стало бажання "реабілітувати Сатану, якого несправедливо викинули з раю".

У 70-х роках сатаністи "всіх країн" стали активно об'єднуватись, створивши "Люциферів інтернаціонал", який ставить своєю метою інтеграцію люциферитів всього світу, "Орден друзів Люцифера", який намагається реабілітувати філософську доктрину Диявола та інші організації.

В Росії існує багато сатанинських сект. Найбільш відомі з них - "Товариство Сатани", "Хабрату Херсе Хеор Бонхер", "Чорний Янгол", "Чорний Дракон".

Члени секти "Хабрату Херсе Хеор Бонхер" носять звичайні хрести, а не перевернуті. Вони також здійснюють жертвоприношення. "Дозрілий" член секти на ознаку любові до Сатани віддає себе в жертву й пише заяву, в якій просить нікого не звинувачувати у своїй смерті.

В 1975 році в Москві була створена сатанинська секта "Чорний Янгол". Члени цього угруповання поділяються на дві категорії: учні та "служники" - люди, які особисто служать меси та займаються справами клубу. Із цих служників, які ще називають себе жерцями, обирається верховна жриця, яка призначає собі серед служників заміну, керує структурою секти, посвячує у жерці. Учні створюють необхідний фон для меси; напиваються, займаються сексом, п'ють кров "за Диявола". Дія відбувається при чорних свічках, пентаграмах. Жреці розмахують козлиними ногами, учні - займаються груповим сексом.

Особливо законспірованою є одна з найстаріших сатанинських організацій Росії - "Чорне братство", яке налічує до 300 членів. Керує ним 75-річна чаклунка на прізвисько Графиня. 7 груп секти, що мають назви планет (Марс, Юпітер, Венера та ін.) спеціалізуються на різних напрямках; астрології, алхімії, ясновидіння та ін. Остання найбільш засекречена група - "воїни", які можуть завдавати сильних фізичних та енергетичних ушкоджень. Шабаші цього братства відбуваються під Москвою у Відьмовому лузі.

Ще одна впливова секта сатаністів, яка називається "Крисятниці",

об'єднує лесбіянок Москви та Подольська. Протягом 40 років її очолювала жінка на прізвисько Королева Щурів. В секті також приблизно 300 членів (зрозуміло, лише жінки). Вони відкидають Бога та поклоняються першій жінці, яку Бог знищив, - Ліліт. Символом секти обрано пацюка - живучу сильну тварину. Жінка повинна володарювати у світі й намагатися верховодити в ньому замість чоловіків. Останні чотири роки "крисятниць" очолює улюблена учениця Королеви Щурів на прізвисько Лоліта, яка зробила свій вклад у ритуали - груповий секс у стані наркотичного сп'яніння.

Одним з найбільш відомих відкритих та чисельних в Росії об'єднань сатанистів є "Товариство Сатани". Воно налічує близько 1000 членів. Товариство виникло у Москві в 1989 році. У наш час воно має філії в Санкт-Петербурзі, Лобні, Балахисі й Дубні. В основному це люди мистецьких професій, багато учнів й студентів віком від 17 до 40 років. Товариство очолює головний жрець та 15 його помічників. Віровчення товариства створено головним його жерцем. Ритуали взято з Карактору (книги заклать) та іншої окультної літератури. Товариство не намагається нікого до себе затягнути й нікого не виганяє. Стати рівноправним членом секти можна лише за умови прийняття всіх ритуалів (первинне знайомство, посвячення, хрещення та випробування сили). Для їх проведення збираються близько 30 осіб. Тричі на рік (на Вальпургієву ніч, ніч на Івана Купала та Ніч Мертвих) відзначаються свята, які збирають всіх членів товариства. Шабаші проводяться у підмосковних лісах.

Ось так виглядає картина розвитку сатанізму у світі.

Аналіз сатанинського вчення Антона Шандора Ла Вея.

"Сатанинська біблія" була написана керівником "Церкви Сатани" Ла Веєм у 1966 році. Перший тираж її становив 125 тис. примірників й був моментально розкупленим. Попит на цю книгу не падає й тепер. Вона продовжує видаватися багатотисячними тиражами у різних країнах світу.

В Росії "Сатанинська біблія" була видана у 1995 році й користується великою популярністю. Попит на цю книгу великий. Тому вона видавалася два рази у Росії й один раз в Україні. Російський переклад цієї книжки надрукований на 192 сторінках, а на обкладинці вміщено звернення до російського читача: "Впервые на русском языке осуществлено издание знаменитой библии "Черного Папы" Сатанинской церкви. Значение ее для российского читателя, чьи мозги изрядно затуманены засильем христианской философии и ущербными идеологиями всех мастей, трудно переоценить".

У "Сатанинській біблії" відкидається відповідальність людини перед суспільством, пропагуються насолоди, культ сили, піддаються сумніву численні загальнолюдські цінності.

Написана вона популярно, цікаво й легко читається. При більш

поглибленому знайомстві з цією книгою можна зробити висновок, що Ла Вей має досить високий рівень знань з філософії та історії релігії, психології, та вміє красиво та дотепно викладати матеріал. Багато з того, про що пише Ла Вей, вже звучало в багатьох видатних філософів: Вольтера, Гольбаха, Гельвеція, Ніцше, Фрейда, Фромма, в книжках Таксіля та Амфітеатрова та інших. При цьому все це так майстерно використано та приправлено сатанинською філософією, що Ла Вея майже не можна звинуватити в якомусь плагиаті. Ним проводиться дослідження коренів релігії, її основних положень, аналізується історія релігії та процес переродження старих богів у період їх заміни у демонів: "Правовірні боги сварились і вовтузили один одного протягом всієї історії Землі. Кожна з цих істот, разом із своїми священиками і служителями намагалась знайти мудрість у власній брехні! ... Богів минулого перетворюють вони в чортів, щоб вижити самим. Їх німічні служителі грають в сатанинську гру, щоб наповнити храми". (С. 8. - Тут й далі номерация сторінок дається за московським виданням "Сатанинської біблії" 1995 р.)

Ла Вей стверджує, що жодне віровчення не може прийматися на основі своєї "божественної природи": "Релігії слід піддавати сумніву. Жодну догму не треба приймати на віру. В моральних текстах немає якоїсь вихідної святості. Як і дерев'яні ідоли далекого минулого, вони плід праці рук людських, а те, що створила людина, вона ж може й знищити". (С.16)

Автор критикує всі релігії й вважає їх хибними. Він стверджує, що його вчення вміщує у собі й правду, й брехню, яка необхідна для сприйняття правди, тобто надає вченню тієї форми, яка може бути сприйнята широкими масами. При цьому він не настоює на прийнятті всіх положень "Сатанинської біблії". Ла Вей не претендує на абсолютну істину всіх своїх положень, що відрізняє його релігію від інших та від багатьох сатанинських сект, які дотримуються певних догм. Сенс його вчення, каже він, не служіння Сатані, а розкріпачення людини, отримання нею внутрішньої свободи від релігійних й соціально-політичних догм.

Критикуючи всі релігії, автор не відкидає існування Бога: "Надто популярним заблудженням є уява про те, що сатаніст не вірить у Бога. Концепції Бога у витлумаченні людини змінювались протягом століть так сильно, що сатаніст прийме ту, яка йому підходить більше. Адже людина створила богів, а не вони її... Для сатаніста Бог постає якимись урівноваженим природу фактором і не має відношення до страждання. Це – могутня сила, яка пронизує й підтримує рівновагу у всьому Всесвіті. Вона надто обезличена, щоб турбуватися про щастя й біди істот із плоті й крові". (С.23)

Ла Вей відкидає необхідність молитовних звертань до Бога чи Диявола. "Сатаніст, замість того, щоб молитися Богу, бере ситуацію в свої руки. Позитивне мислення й позитивне діяння завжди приносить результат".

(С.24)

Суть сатанинських ритуалів не в поклонінні Сатані, а в розкріпаченні та досягненні позитивних та відкиданні негативних емоцій, у внутрішній свободі: "Сатанизм – єдина з відомих всьому світу релігія, яка приймає людину такою, якою вона є насправді. Вона пропонує логічне обґрунтування перетворення поганого в хороше, замість того, щоб знищувати погане". (С.38) "Сатанизм – це релігія плотська, мирська, тілесна". (С. 37) "Сатанизм – це опозиція релігіям, які служать приниженню й подавленню людини за її природні інстинкти". (С.87)

Сатанинське віровчення Ла Вея базується на дев'яти основних заповідях: 1) Сатана уособлює потворство, а не утримання; 2) Сатана уособлює життєву сутність, замість звичайних духовних мрій; 3) Сатана уособлює милість до тих, хто її заслужив, замість любові, витраченої на брехунів; 4) Сатана уособлює помсту, а не підставляє після удару другу щоку; 5) Сатана уособлює неосквернену мудрість замість лицемірного обману; 6) Сатана уособлює відповідальність для відповідальних замість участі в духовному вампірстві; 7) Сатана розглядає людину всього лише як ще одну тварину...; 8. Сатана уособлює всі так звані гріхи, оскільки вони ведуть до фізичного, розумового і емоціонального задоволення; 9) Сатана був кращим другом церкви у всі часи, підтримуючи її бізнес в ці роки". (С.11-12)

Сатанизм пропагує культ сили та помсти: "Смерть слабим, багатство сильним". (С.15) "Благословенні сильні, бо їм вершити долю світу". (С.19) "Удар за удар, смерть за смерть - і все це із одержанням значного зиску". (С.18)

Автор вважає, що для того, щоб стати сатаністом, не обов'язково продавати душу Дияволу чи підписувати договір із Сатаною: "Ця страшна казка придумана християнством для того, щоб люди не відбивались від пастви... Людей спонукали вірити, що незаплямована душа - пропуск у вічне життя. Ханжеські пророки навчали людей боятися Сатани". (С. 46)

Ла Вей також критикує усталені уявлення про Диявола: "Більшість сатанстів не приймають Сатану як істоту із раздвоєними кінцівками, хвостом з китицями і рогами. Він просто уособлює сили п'їтьми, які називаються так тому, що жодна релігія не забрала у нього ці сили". (С.48)

Ла Вей попереджає, що у царство Сатани намагається потрапити велика кількість шахраїв. Він радить новачкам бути обережними: "В цьому царстві знайдуться неетичні люди, які будуть полювати на вас, заявляючи, що вони навчать вас тому, як за єдину ніч стати Великим Чорним Магом, будуть обіцяти вам спілкування з "істинними майстрами" та участь у їхніх діях; вони можуть заявляти про якісь неперевірені зв'язки з "Церквою Сатани".

Ла Вей вважає, що немає потреби спілкуватися з такими псевдосатанинськими організаціями, а краще використовувати гроші з

користую для себе, ніж витратити їх на тих шахраїв. Ці шарлатани з'явилися, стверджує Ла Вей, через популярність сатанізму й намагаються зарахувати себе "до нашої компанії".

Для визначення псевдосатанинських та антисатанинських груп Ла Вей радить: будьте обережні з культами, які пропонують сексуальні оргії та наркотики чи принесення у жертву тварин в ім'я Сатани. Як вам чудово відомо, вони не мають ніякого відношення до справжніх сатанинських організацій. Лідери подібних сект тупо копіюють зміст оповідань-страхів Джеральдо чи Опри й знають принаймні ще менше за вас. Керуйтеся здоровим глуздом. Не дозволяйте нікому використовувати вас для задоволення своїх потреб, сумлінно аналізуйте їхні мотиви.

Деякі інші групи, яких треба берегтися: А) феміністські з ухилом до чорної магії, які підвищують самосвідомість групи більше через "батоження" чоловіків, ніж через магію як таку; Б) групи "Нового Віку", які, хоча й пропагують вчення, не використовують цього страшного слова на літеру "С"; В) навантажені жаргонізмами християни, які маскуються під сатаністів; Г) спілки друзів з листування чи самотніх сердець, які намагаються створити враження, що вони є елітою, яка виконує могутні сатанинські ритуали".

"Чорний папа" не вподоблюється "знавцям сатанізму", які стверджують, що тільки їх вчення є істинним. Він каже, що існує значна кількість груп, які не простоять сатанізму як руху. Ці групи підтримують зв'язок з філіями "Церкви Сатани", хоча й не підпорядковані Ла Вею. "Як різні підрозділи однієї й тієї ж самої армії, ці окремі ордени можуть зробити наголос на тому чи іншому сатанинському образі, але всі вони у єдиній лаві служать єдиним цілям".

Ла Вей радить бути обережним, щоб не дати обдурити себе самозванцям: "Але ви повинні вміти відрізнити правду від дезінформації. Не дайте самозваним "майстрам", в якій би одяг - білий чи чорний - вони не одягалися, обманути себе. Вони намагаються направити вас у невірному напрямку та зруйнувати все, чого ви досягли на шляху до свого Его, особистості. Якщо вам здається, що ці групи настільки гарні, що навіть не віриться, що таке може бути насправді, то може передчуття вас не обманюють? Пам'ятайте, що коли ви вирішите приєднатися до якоїсь псевдосатанинської чи антисатанинської групи, ви можете внаслідок цього бути від'єднаними від "Церкви Сатани". Хто попереджений, той вже озброєний".

Послідовники Ла Вея багато часу присвятили роз'ясненню того, що їх сатанізм не має нічого спільного з викраданням дітей,

зловживанням наркотиками, жертвоприношеннями тварин чи дітей, чи іншими діями, "які ідіотам, істерикам та опортуністам" хотілося б приписати їм. Для них сатанізм - це життєлюбна, розумна філософія, якої дотримуються мільйони людей.

Викладена нижче програма з п'яти положень відбиває позицію Ла Вея щодо сутності сатанізму та відповідає на питання, чим займаються сатаністи:

“1) Стратифікація (розшарування) - положення, на якому базуються всі інші. Не може більше існувати міф про загальну "рівність", яка означає "пересічність" й забезпечує слабким підтримку за рахунок сильних. Воді треба дозволити текти до її природнього рівня. І нехай захисники некомпетентності не вміщуються! Не треба нікого захищати від наслідків її чи його особистої дурості.

2) Суворе оподаткування всіх церков - якщо б всі доходи та власність церков оподатковувались, то церкви впали б від виснаження за одну ніч, з такою ж швидкістю зник би й державний борг. Субсидувати треба творчих та кмітливих. Але поки гроші будуть отримувати паразити та некомпетенті, ті, перші, будуть нести тягар податків.

3) Ніякої терпимості до релігійних течій, секуляризованих та втілених, у законодавчих актах, - необхідно розглянути питання про амністію для всіх ув'язнених через їхній "вплив" на дійсних злочинців. Ми всі створюємо свої вчинки під впливом чогось. Пошук козлів відпущення став шляхом життя, засобом виживання ні на що негідних людей. З розвитком іудео-християнської традиції звинувачення Диявола у всіх гріхах, дійсні злочинці можуть отримати полегшення чи навіть подяку, перекладаючи свою вину на інших. За сатанинським кредо "Відповідальність - відповідальному", в сатанинському суспільстві кожен буде відчувати на собі наслідки своїх дій - як добрих, так і злих.

4) Розробка й виготовлення штучних помічників людини - недозволена промисловість. Економічна знахідка, яка дозволить будь-кому "володарювати" над кимось іншим. Шановливе, тонке, технологічно життєво стійке рабство. Найбільш прибуткова галузь промисловості з часів винаходження телебачення та комп'ютера.

5) Можливість для кожного жити в середовищі, яке повністю відповідає його чи її вибору, з обов'язковим слідуванням єдиним естетичним та поведінковим нормам - місця життя є приватною власністю, що перебуває під приватним керуванням та контролем, як альтернатива однорідним та поліглотним громадам. Воля звузати себе у межах соціального середовища особистого стану. Можливість бачити,

чути та відчувати те, що надає найвеличнішу естетичну насолоду, не страждаючи від дій тих, хто забруднив, чи зменшив би її”.

Треба також додати, що сатанинське вчення Ла Вея в цілому деструктивне, але вміщує в собі багато дійсно раціональних положень. Ця релігія виспівує не Бога й не Диявола, а людину, яка сміливо крокує по життю, цілеспрямовану й самовпевнену, але не визнаючи ніяких обов'язань перед суспільством.

Сатанізм в Україні

Громади сатаністів діють у різних регіонах нашої держави. Зафіксовано декілька вчинених ними ритуальних вбивств людей, десятки актів вандалізму та значну кількість жертвоприношень тварин.

На території України діють різні сатанинські угруповання: "Присвячений Сатані лицарській орден чорної меси", "Орден чорного кола", "Bleck metal мафія" , "Зірка смерті", "Орден SA", "Партія сатаністів", "Церква Сатани", "Чорне Братство", "Язичницький слов'янський рух", "Чорний орден", "Легіон темряви", сатанинська група на чолі з "отцем" Григорієм та багато інших. Точну кількість сатанинських об'єднань встановити неможливо. Але з впевністю можна стверджувати, що їх значно більше сотні (можливо й двох), загальна ж кількість членів угруповань - від 800 до 1800. Тільки у Києві діє біля десяти сатанинських сект, до яких входить десь 250-300 осіб. Про їх діяльність часто інформує преса. Зокрема: 1993 року було вбито за загадкових обставин двох ченців Києво-Печерської лаври. На ножі вбивці стояв знак Сатани - три шістьки. В 1993 році правоохоронними органами м. Києва на свято Івана Купала на Лисій горі була затримана група сатаністів, що збиралася принести у жертву собаку. У Кіровограді учні 8-10-х класів однієї із середніх шкіл створили секту. Ловили котів, собак та знущались над ними. Юні сатаністи планували 666 смертей людей та тварин. Вони вбили юнака. Сатаністи вели спеціальний щоденник, в якому фіксували кожне вбивство живої істоти. На львівському цвинтарі "Старе Знесення" були розриті дві великі могили, в яких знаходився прах багатьох в'язнів концентраційного табору "Талергоф". Біля могил у землю були встромлені перевернуті хрести. Злочини, подібні до цього, були скоєні в 1995 році в Бурштині, Чернівцях, Калуші, а також на Личаківському цвинтарі Львова.

Справжній шабаш сатаністів був вчинений на міському цвинтарі в Івано-Франківську. Спаплюжено десятки могил, пошкоджено пам'ятники та висунуто надгробні хрести. Подібні акти вандалізму скоювали й київські сатаністи на Байковому та Звіринецькому цвинтарях.

Ленінський суд м.Вінниці за паплюження 40 могил виніс вирок трьом сатаністам: ініціатору - 2,5 роки, а двом його підручним - по 1,5 року. Їх адвокати подали касаційну скаргу, мотивуючи дії службовців Диявола відправленням релігійних обрядів. У Черкасах протягом 1995-1998 років активно діяла секта сатаністів, яку очолював колишній викладач середньої школи. До цього угруповання входило близько трьох десятків молодих людей, переважно неповнолітніх. Керівник секти споював дітей, знущався над ними і постійно вступав у статеві акти з неповнолітніми.

Порушенням кримінальної справи завершилась діяльність сатанинської групи "Монархія" в Ужгороді. Окрім сповідуння сатанізму, її члени займались нелегальним виробництвом спиртних напоїв й рекетом. Ватажка сатаністів Гайового притягнуто до кримінальної відповідальності за незаконне зберігання зброї, наркотичних страв та погрозу вбивства. (Див.: "Людина і світ" N 9, 1998, -С.30)

"Столичная газета" за 10 жовтня 1997 року надрукувала статтю "Симферопольские оргии". В ній розповідається про сатанинське угруповання, члени якого паплюжили могили, а також "заманювали в групу довірливих ровесників, різали їх вени, пили кров". При перевірці цієї інформації з'ясувалося, що на даний час з впевністю можна стверджувати тільки про причетність симферопільських службовців Диявола до вбивства дівчини.

Шабаші сатаністів у столиці відбуваються на Байковому кладовищі, в Зеленому театрі, на занедбаному кладовищі на Замковій горі (біля Фролівського монастиря), у так званому Храмі Сатани (недобудованому корпусі психіатричної лікарні ім. Павлова) і, звичайно, на знаменитій Лисій горі.

30 квітня 1998 року (на Вальпугієву ніч) органи МВС затримали групу сатаністів, що після дванадцятої години ночі поверталась із занедбаного цвинтаря на Замковій горі, а вночі 31 жовтня правоохоронними органами було затримано групу службовців сил трем'яви у Храмі Сатани.

У п'ятницю 13 листопада 1998 року на Аскольдовій могилі була скоєна спроба підпалу церкви Святого Миколая. Стіни церкви були розмальовані сатанинською символікою та надписами "Слався наш бог Перун", "За скільки срібленників продали слов'янську віру Русі?" В ту ж ніч у місті Ірпень на цвинтарі було пошкоджено 20 могил, розбито надгробні плити, перевернуто хрести над могилами (Див.: "Факты и комментарии", 1998.- N 219 (0299).- 17 листопада).

"Орден чорного кола" - найавторитетніше та найвпливовіше

сатанинське об'єднання м.Києва має своїх представників у Київській області та деяких містах України. Складається воно з 30-50 представників внутрішнього кола (вік 20-30 років) і приблизно з такої ж кількості зовнішнього кола (вік до 20 років, за винятком 1-3 членів). З 1992 року його члени перестали брати участь у сатанинських "тусовках" і спілкуються з іншими службовцями Диявола переважно через свого лідера "F". "F"- ерудована, ініціативна і дуже хитра людина, що має добрі комерційні здібності. За це його колеги іноді називають "старим хитрим євреєм", незважаючи на те, що йому тільки 28 років. "F" зараз направляє свої зусилля на реєстрацію громади сатаністів. Декілька раз він друкувався у газетах. Останній раз під псевдонімом "К.Аннабіс" (Див.: Факты и комментарии.- 1998.- N 67(0147), але деякі речі автор статті навмисне подав невірно. Це, по-перше, дані про кількість сатаністів в столиці (600-700 "солідних" і декілька тисяч малолітніх), а по-друге - "Орден чорного кола" був названий у статті "Колом темряви", й по-третє - кількість його членів значно збільшено "150 осіб внутрішнього кола, що займаються Мистецтвом, тобто магією, і 80-90 осіб зовнішнього кола, що забезпечують силове й офіційне прикриття".

"Орден чорного хреста" діяв у Києві і мав свої філії в Одесі та Львові. До 50 adeptів налічувалось у столиці і 15-20 - у філіях ордену. Це угруповання було створене у 1995 році, а на початку 1998 року саморозпустилося. Очолював його "D" разом із своїм помічником "P". "D" є дуже життєрадісною людиною, з розвинутим почуттям гумору, що дуже любить жарти. Так, він запропонував віддати борг сатаністці "L" наркотичними стравами. Вона погодилась. Тоді він дав їй у пакеті "героїн" (суміш зубного порошку, крейди та пургену). "D" є противником вживання наркотиків, але зловживає алкогольними напоями. Він поважає віровчення Ла Вея і декілька раз перечитав "Сатанинську біблію".

"Зірка смерті" виникла після розпуску "Ордену чорного хреста" і вібрала в себе з нього тільки "солідних людей". До неї входить 15-25 осіб віком від 17 до 23 років, майже всі чоловічої статі.

"Орден SA" (з назвою ще не визначився) отримав назву на честь керівника – "SA" (сестри Анни, як вона сама себе називає). Орден налічує біля двох десятків осіб віком від 15 до 21 року, майже всі - дівчата. Ця група теж вийшла з "Ордену чорного хреста". Сестра Анна - дуже відома сатаністка. Про неї ходить багато пліток та складаються "легенди", особливо про її статеве життя та кровожерливість. Під час розмови половину пліток вона спростувала, але іншу половину підтвердила і про деякі випадки розповіла з подробицями. Найбільш вразила розповідь про

проведення шабашу, що супроводжувався сексуальною оргією у міліцейському гуртожитку з офіцерами МВС.

"SA" під час перебування у "Ордені чорного хреста" разом з трьома членами цієї секти проводила ритуальні вбивства тварин у недобудованому корпусі психіатричної лікарні ім. Павлова (Див.: Факты и комментарии.- 1998.- N 21). Вона повідомила також, що принесення в жертву живих істот має велике значення : "Сутність принесення в жертву живої істоти - звільнення енергії та прояв влади. Звільнив життєву силу жертви, ти вбираєш в себе цю силу. Під час принесення жертвоприношення я читаю закляття, спілкуюсь з духовним світом (Дияволом та іншими демонами) і знаходжу канал, в який направляю енергію у бажане русло, щоб вона принесла користь, а не шкоду мені та іншим учасникам ритуалу".

Керівництво "Ордену чорного хреста" негативно відносилось до ритуальних вбивств, але не заважало їй тому, що вона є "дуже гарним алтарем, що може витримати за один шабаш 10 чоловіків". "SA" неодноразово запрошувалась у якості жриці для проведення шабашів з сексуальними оргіями і в інші групи службовців сил темряви. На більшість подібних пропозицій вона дала позитивну відповідь.

Bleck metal - це чорний метал або метал темряви. На початку bleck metal вважався супертяжким блюзом, але з часом термін отримав значне коректування. Значною мірою визначення груп напрямку стало тепер лежати на сатанізмі. Більшість прихильників цього напрямку вважають себе сатаністами. В Україні налічується багато шанувальників bleck metal, що мають свої групи у багатьох містах України. Значна їх частина схильна до хуліганських проявів. Представники "норвезького блек легіона" об'єднані в організацію "Satanic Terrorists". Вона відома ще під назвою "Norway Black Metal Inner Circle", до якого входить головне формування "Black Metal Mafia". Про нього останнім часом багато писали у зв'язку зі скандалами та правопорушеннями з боку її членів. В Києві діє сатанинське угруповання, яке позичило собі назву у колег з Норвегії. До нього входить 60-80 осіб віком від 14 до 20 років.

"Слов'янський язичницький рух" (СЯР) - типове сатанинське об'єднання, що належить до люциферизму. СЯР має центр у Харкові і має прихильників у деяких містах України, в тому числі й у столиці. Ідеологія означеного угруповання несе антихристиянський та антисемітський характер, його лідери вважають за доцільне застосування силових методів впливу на своїх ідейних супротивників. Враховуючи потенційну агресивність членів СЯР, не виключена можливість відкритих зіткнень з

ними на релігійному ґрунті.

На території нашої держави є декілька десятків прихильників "Церкви Сатани", яку очолював Ла Вей, а також є представники "Храму Сету" (Сан-Франциско, США), до якого з часом перешла значна кількість громад, що належали "Церкві Сатани". Зафіксовані також окремі випадки контактів українських службовців сил темряви з англійськими колегами.

До сатанинських об'єднань приводять різні причини : нудьга, нереалізованість, іноді відчай, спроба утвердитись, пошук гострих вражень та інше. Керівник однієї сатанинської групи (на перший погляд склав враження ерудованої людини з розвинутим інтелектом) розповів, що давно стоїть на обліку у психдиспансері і має інвалідність із-за захворювання голови, тому не має можливості влаштуватись на "нормальну" роботу. Спочатку сатанізмом тільки трохи цікавився. З метою придбання душевного спокою родичі йому порадили побільше спілкуватися з православними ченцями. Так він і зробив, але одного разу вони його намагалися зґвалтувати. Після цього випадку він втратив віру у християнство і став захоплюватись сатанізмом. Другий сатанинський керівник розповів свою трагічну історію : "Матір вбив відчим, який зараз сидить за ґратами. Жив у тітки, але своєю поведінкою змусив її здати мене до інтернату, де перший раз познайомився із сатанинською літературою. Після закінчення інтернату створив своє сатанинське об'єднання".

Сестра Анна розповіла, що в неї не склалися добрі відносини з своєю матір'ю. В школі її не розуміли однолітки, а тому часто траплялись конфлікти; до того ж її декілька разів зґвалтували. "SA" втратила віру у сили добра й почала служити силам темряви. Багато сатаністів виходить з благополучних сімей, значна їх кількість мають авторитет та гарні відгуки з місць навчання і роботи. Так, "Т" має дуже гарні відносини з батьками, навчається у ВУЗі переважно на п'ятірки та має високий рівень майстерності з одного різновиду східної боротьби. Цікаво, що дім в якому вона мешкає має номер 6, а квартира - 66.

Сатанинське середовище не є однорідним. Більше половини українських сатаністів не порушують чинне законодавство, але значною їх частиною здійснюються такі протиправні прояви: ображення та тиск на християн та віруючих інших конфесій (ст. 66 КК), акти вандалізму (ст. 212 КК), ритуальні вбивства людей (ст. 93 або 99 КК), знущання та вбивства тварин (ст.207-1 КК), хуліганські дії (ст. 206 КК), тощо.

Подобається це нам чи ні, але об'єктивно якщо існує віра у християнського Бога, то буде існувати віра у його антипода. Сатанізм намагалась фізично знищити інквізиція в епоху середньовіччя; науково-

технічний прогрес не завдав йому серйозної шкоди. В світі налічується біля 4 мільйонів прихильників Диявола. Переважна більшість впливових сатанинських об'єднань США та Європи зареєстровано державними органами.

На сьогоднішній день керівниками значної частини сатанинських угруповань нашої держави висловлювалась думка про реєстрацію своїх громад, але шансів у них зробити це, не змінивши своє обличчя, не дуже багато. Тому, найближчим часом вони, напевно, спробують зареєструватись під виглядом язичницької громади, можливо, як центр розвитку парапсихічних, духовних або інтелектуальних можливостей. Не виключено, що вони за прикладом "Церкви Єднання" (церкви Муна) почнуть створювати мережу громадських організацій з нейтральними назвами, які не вказують на причетність до релігії.

* * *

ДО ВІДОМУ АВТОРІВ !

Останнім часом до редакційної колегії бюлетня "Українське релігієзнавство" надходять належно не відредаговані статті, двомовні, а то й російською мовою, із значним перевищенням визначених обсягів, довільним оформленням посилань, реферативного змісту, тобто без будь-яких ознак на новизну, із неврахуванням самооплатності видання. З метою недопущення цього редакційна колегія доводить до відому авторів наступне:

- 1) статті до редакційної колегії подаються на дискеті (редактор Word, шрифт - Times New Roman, 10-12 тисяч знаків) та в одному роздрукованому та підписаному примірнику;
- 2) літературно невідредаговані статті повертаються авторам;
- 3) статті мають містити чітко визначену наукову новизну, реферативні статті в Бюлетні не друкуватимуться;
- 4) посилання слід подавати в тексті статті в квадратних дужках;
- 5) статті подаються лише українською мовою, в т.ч. й цитати з іншомовних джерел;
- 6) статті видруковуються в Бюлетні лише за умови оплати видруку.

* * *